

CAPUT XXXI.

De Executione.

§. 322.

Executio concedenda non est, nisi prævia sententia, vel transactione judiciali. Si tamen petitio tali nitatur documento, quod plenam fidem mereatur, dies ad brevem omnino, habita tamen ratione domicili, competentem terminum præfinienda, simulque præmonendum est, reum conventum, si emanat, de debito confessum habitum iri; comparens vero reus super petitione actoris audiendus est; quod si reus debitum fateatur, judex statim sententiam ferat, & executionem decernat; sin contra reus exceptiones adduxerit, super quibus sententia definitiva citra dilationem ferri possit, utraque Pars itidem sine mora ad contradictorium admittenda, ac super allatis probationibus id, quod juris pronunciandum est. Eo denique casu, quo

reus

reus conventus documentum quidem recognoverit, nihilominus vero tales exceptiones opposuerit, super quibus sententia statim ferri non possit, causa secundum debitum Processus Ordinem promovenda, interea vero Actori, nisi eidem jam aliunde satis cautum esset, sequestrum eousque, dum ipsius indemnitati satis prospectum sit, concedendum est.

§. 323.

Terminus, intra quem Debitor actori satisfacere debeat, in Sententia, vel Transactione semper expresse præscribendus est.

§. 324.

In Transactionibus iste Terminus a solo arbitrio partium dependet, in sententia vero Terminus 14. dierum præfiniendus est, exceptis duntaxat duobus Casibus, si videlicet aut omissio certi actus, aut præstatio operis Parti injuncta fuerit; primus enim Casus Termini præscriptionem non admittit, hocque in Casu, nisi succumbens beneficio appellationis usus fuerit, evoluta tempore appellationi

præfinito Executio statim decernenda & peragenda est, in altero vero Judex spatium Termini pro necessitate operis præstandi præfinire debet.

§. 325.

Elapso præfixo Termino, Parteque succumbente nec beneficio appellationis utente, nec alteri parti satisfaciente in arbitrio actoris erit, Executionem petere, eademque concedenda est, prout sequitur.

§. 326.

Si Reus ad Cessionem Fundi, seu rei immobilis condemnatus fuerit, Judex ad petitionem actoris Executionem decernat, sententiamque vel Transactionem Protocollo Comitatus, Civitatis, aut jurisdictionis, quemadmodum quovis loco mos erit, inferendam atque dein actorem Executione mediante in possessionem Fundi immittendum ordinet.

§. 327.

Persona Magistratualis e gremio Magistratus illius, cujus Jurisdictioni Fundus subja-

cebit,

cebit, exmittenda sententiam seu per eundem Magistratum, qua primæ Instantiæ Judicem, seu per alia Fora Judiciaria latam, & ad exequendum transmissam erga solutionem Taxarum, seu diurnorum sibi competentium sine Mora Executioni mandare, ac proinde possessionem Fundi, seu rei immobilis actori effective, adhibitis idoneis remediis compellentibus, conferre debet.

§. 328.

Si Reus actori Jus reale, ut in Exemplo servitutem aliquam in Fundo ad se spectante cedere debeat, Judex ad Actoris postulationem, Executionem decernat, ac una disponat, ut sententia vel Transactio Protocollo Comitatus, Civitatis, aut Jurisdictionis, quem admodum quovis loco mos obtinebit, inseratur, Persona vero Magistratualis e gremio Jurisdictionis illius, cui Fundus subjacebit, Sententiam erga solutionem Taxarum seu Diurnorum sibi competentium pariter sine Mora exequatur.

§. 329.

Si reo obligatio imposita fuerit, Aëtori rem mobilem in specie tradendi; Judex exequens ad hujus postulationem rem e manibus Rei eximi faciat, eandemque Aëtori erga Apocham Relatoriis super Executione in Apographo adnectendam tradat.

§. 330.

Si vero res tradenda in manus tertii inciderit, liberum erit Aëtori, eundem juxta Leges idcirco convenire, vel adversus reum pro valoris, quem probare possit, ac damni sui præstatione agere; id, quod etiam tum locum habeto, si res amplius non extaret.

§. 331.

Si Reo per sententiam injunctum fuerit, ut rem mobilem in genere Aëtori præstet, remque talem reus possideat, ad Aëtoris postulationem Judex Exequens in reo tantum desumat, quantum Aëtori compererit, idque eidem erga Apocham tradat.

§. 332.

§. 332.

Quodsi rem talem Reus non possideat, Judex Actori facultatem dato, eam sibi minimo utriusque partis dispendio emendi, ac de Damno suo adversus reum regressum sumendi, aut vero pro valoris, quem probare possit, ac damni sui præstatione contra eundem agendi.

§. 333.

Si reus Actori opus præstare teneatur, & hoc in tertio præstari queat, Judex Actori potestatem tribuito, ut opus per tertium minimo, quo possit, utriusque partis impendio sibi præstari curet, ac de Damno suo adversus reum regressumumat, aut vero pro valoris, quem demonstrare possit, ac Damni sui præstatione adversus eundem agat.

§. 334.

Si vero opus a tertio præstari nequeat, Judex ad postulationem Actoris Reum pœna pecuniaria, vel corporali ad operis præstationem adstringat; Actori tamen integrum erit,

liquidem operis præstationem urgere nolit, de illius valore, ac indemnitate sua Reum Jure convenire. Si tamen in Casibus, tam hoc, quam & duobus immediate præcedentibus paragraphis denotatis, quantum valoris, & damni præstandi per Actorem in Libello actionali jam eventualiter petitum fuisset, Judex etiam de quanto sententiam ferre, & Executionem decernere debet.

§. 335.

Si pecuniæ summa a Reo Actori persolvenda sit, & actor selectum sibi expresse obligatum habeat, idem occasione Executionis bona ad reum spectantia, de quibus satisfactio- nem obtinere volet, designet; si vero selectus obligatus non sit, stabit denominatio penes Reum, qui juxta Dispositionem Legum in defectu paratæ pecuniæ Jura possessionaria, his vero æque deficientibus res mobiles fructuosas, & in pecuniam facile convertibiles assignare tenetur, eo autem assignare nolente, Judex exequens Denominationem ipsi Actori deferat.

§. 336.

§. 336.

Si Aëtor Salarium Debitoris pro fatifactione fua in Cafu obligati fibi felectus, aut defectus alterius Fundi, vel vero ipfe reus designaverit, Judex Exequens illud Aëtori pro rato prætenfionis fuæ affignet, factamque affignationem Judici Cauſæ per confuetas ſuper Executione Teftimoniales referat, per quem dein eatenus concernens Dicasterium, vel Magiftratus, ſub cujus Diſpoſitione Caſſa, unde ſolutio faciendæ erit, conſtituitur, immediate requirendum, Requiſitoriales ibidem retinendæ, ac adnotandæ, tum vero Salarium Aëtori ratis temporibus numerandum eſt.

§. 337.

Salaria, vel penſiones, quibus immunitas ab Executione penitus, vel ex parte vi benignarum Reſolutionum non competit, Executioni in totum obnoxia ſunt.

§. 338.

Si Aëtor creditum, quod Reo adverſus privatum quemcunque mutui, depoſiti, vel

alia legitima Causa competat, in solutum accipere velit, Judex exequens illud pro debiti a Reo solvendi quantitate Actori attribuat, & Chyrographum, cujus valor assignatam summam non excedet, a reo desumat, atque Actori tradat, vel si pretium Chyrographi Summa assignata majus sit, factam attributionem super eodem adnotet, dein Chyrographum Reo restituat.

§. 339.

Si de hoc credito in solutum dato Hypotheca speciali, vel Intabulatione cautum erit, is, cujus Jurisdictioni res hypotheca, vel intabulatione affecta subjacebit, dictam assignationem Crediti erga Testimoniales exequentis judicis sibi per actorem exhibendas, & erga Solutionem Taxarum legalium in Protocol-
lum Comitatus, Civitatis, aut Jurisdictionis, sicut mos obtinebit, referri jubeat.

§. 340.

Actor Testimoniales super Executione in authentico apographo admonitione judiciaria median-

mediante rei conventi debitori tradi curet, secus vero jus regressus adversus eundem, si is reo solutionem jam prius præstiterit, amittat.

§. 341.

Reus de eo, quod nomen in solutum datum verum sit, cavereteneatur, nisi Actor in Litem circa istud nomen ortam directum etiam debitorem suum vocare prætermiserit.

§. 342.

Reus de eo quoque, quod nomen in solutum datum sit exigibile, cavere tenetur, nisi actor in exigendo hoc nomine moram commiserit.

§. 343.

Si circa nomen in solutum datum Lis mota fuerit, vel Actor penes novum suum debitorem Bona sufficientia pro sua cautione, & satisfactione non deprehenderit, eidem integrum esto, Executionem super aliis Bonis primi sui debitoris postulare.

§. 344.

§. 344.

Si Actor, vel Reus fructus, aut Proventus Boni immobilis pro executione designaverit, Judex Exequens eosdem Actori assignet, dein vero Relatorias super Executione consueta modalitate conficiat, Protocollo authentico Jurisdictionis illius, sub qua Bonum immobile, cujus fructus actori assignati sunt, constituitur, erga petitionem actoris inferendas.

§. 345.

Quodsi tamen fructus vel Proventus in certa pecuniæ quantitate, exempli gratia in usuris consistant, Actori iidem statim pro rata prætensionis suæ assignandi, atque post requiritorias eatenus illuc, unde solutio facienda erit, per Judicem Causæ erga Relationem exequentis transmissas Actori erga Apocham ipsius persolvendi sunt.

§. 346.

Si Actor selectum sibi obligatum habens Executionem in re immobili petat, vel Reus talem assignet, Judex exequens denominatam

rem

rem immobilem prævia condigna æstimatione Actori tradat, Testimonialesque consuetas desuper expediat, in reliquo vero circa improtocollationem eodem modo, prout paragraphis 326. 339. præscriptum est, procedatur.

§. 347.

Peracta Executione, factaque prævio modo Improtocollatione, Actor in immobilibus, nisi ipsa res immobilis in Executionem sumpta directe, et in specie objectum Actionis, Litisque fuisset, pignus duntaxat judiciale, dum et quando reluibile obtinet, exceptis fundis Civilibus, qui post Annum, et Diem ab Executione computandum in proprietatem Actoris transeunt.

§. 348.

Si Domus aliqua, aut fundus Civilis pluribus Creditoribus assignetur, ex qua, vel quo seu ob statum Domus ruinosum, seu quod in pluralitate Creditorum ad eandem Domum, aut fundum Civilem assignatorum nullus ex iis fructum pecuniæ suæ capere possit, integrum unicuique Creditori erit, intra 30. Dies

ab Executione computatos subhaftationem ejusmodi Domus et fundorum Civilium a Judice petere, si tamen neutra pars intra 30. Dies subhaftationem ejusmodi fundorum Civilium petierit, Actor eosdem pretio, quo æstimati fuerint, acceptare, atque Reus cedere teneatur.

§. 349.

Si vero subhaftatio Domorum, aut fundorum Civilium intra 30. Dies petita fuerit, eadem statim concedenda, et hunc ad finem tres termini æquales, singuli ad 30. Dies cum expressa indicatione Diei, horæ et loci præstituendi sunt; Adjuncto monito: Fundum si in primo, vel secundo termino tanti, quanti æstimatus fuerit, vel pluris non venierit, in ultimo termino etiam minori pretio venditum iri.

§. 350.

Dum ampliores Domos, vel fundos Civiles hastæ submitti contigerit, tum prudenti arbitrio Judicis relinquitur, an primum terminum etiam ad 90. Dies prorogare velit, in
omni-

omnibus autem reliquis auctionibus Judex potestatem habeat, terminos aliquot diebus ampliandi, vel coarctandi, dummodo ampliatio tempus tribus simul terminis præfinitum non excedat.

§. 351.

In Edictis auctionum perspicue exprimendum est: *a*) quibus Conditionibus Fundus, seu res immobilis vendenda sit; *b*) plus offerentem obligatum fore, ut Debita fundo inhærentia pro rata pretii oblata in se suscipiat, si creditores solutionem ante pactatum renunciationis Terminum forte reservatam acceptare nolint.

§. 352.

Edicta pro cujusque loci consuetudine, non tamen tardius tribus diebus, ex quo subhastatio a Judice concessa fuerit, exarentur.

§. 353.

Judex curare debet, ut documenta, quibus de fundi Æstimatione, de oneribus eidem inhærentibus, et de Conditionibus ab emptore subeundis liqueat, in Domo Pratoria præsto sint,

sint, eaque inspicere, vel apographum desumere emendi cupidis permissum esto.

§. 354.

Auctiones Ruri, et in oppidis ordinato Magistratu non provisus coram una persona magistratuali concernentis Comitatus, et scriba, in Civitatibus vero coram duobus saltem Commissariis, atque uno Actuario instituendae sunt.

§. 355.

Si in primo vel secundo termino nemo pro Auctione compareat, id tantummodo super Edicto adnotandum et publicatio repetenda est.

§. 356.

Si vero unus vel plures pro emendo comparuerint, ipsis Aestimatio Fundi seu rei immobilis, onera eidem inhærentia, et Conditiones Venditionis distincte prius indicandæ, dein vero Auctio statim inchoanda est.

§. 357.

§. 357.

Si post primas oblationes Auctores certa-
re definant, Præco summam a pluris licente
oblatam aliquoties additis verbis: *prima vice*,
proclamato, et, num quis pretium augere ve-
lit, interrogato, super ulteriore silentio, pro-
clamationem cum verbis: *secunda vice*: inge-
minato et quoties aliquis plus obtulerit, ac
postea certamen suspensum fuerit, eandem de-
nuo inchoato.

§. 358.

Si fervente certamine licitatorum unus vel
plures deliberandi spatium petant, iisdem ho-
ræ quadrans fere, non tamen sæpius quanti
una vice concedi deber.

§. 359.

Maximo pretio secunda vice proclama-
to ac nemine plus offerente, proclamatio quin-
que minutorum spatio adhuc iteranda, atque
interrogandum est, an quis pluris emere ve-
lit; Quod si etiam hoc temporis intervallum
sine nova oblatione elapsum fuerit, subhastatio

prolatis verbis: *Tertia vice* finienda, et res plus offerenti addicenda est, etiamsi solus ad auctionem venisset, et nihil ultra pretium æstimatione præfinitum, vel in tertio termino, pretium æstimatione inferius obtulisset.

§. 360

In auctionibus, neque consanguineis, neque Creditoribus Debitoris jus potius præ alio quovis extraneo emtore; et sic pariter finita subhastatione, neque iisdem, neque ipsi Debitori jus competat, vi cujus plus offerens rem Auctione acquisitam cedere teneatur.

§. 361.

Plus offerens, cui Res addicta fuerit Terminos pro numeratione pretii sibi præstitutos exacte observato, secus ad postulationem seu Creditoris, seu Debitoris res sine nova æstimatione, et unico solum termino præfixo, ipsius morosi solutoris impendio et periculo, denuo Auctioni submittenda, et etiam pretio infra æstimationem oblato vendenda est. Quod si tamen is ante Terminum novæ subhastationi præfixum, residuam solutionem,

et expensas propter moram suam factas numerata pecunia præstiterit, eadem recipienda est, quin Auctio amplius locum habere possit.

§. 362.

Res addicta plus offerenti in proprietatem prius tradi nequit, quam is vel totum acquisitionis pretium numeraverit, vel pro solutione ratis vicibus præstanda idoneam cautionem exhibuerit, vel denique inter ipsum, atque pretii participes alium in modum super hoc convenerit.

§. 363.

Si Actor Executionem super Bonis mobilibus debitoris petat, res, quas apprehendi velit, simul indicato; non tamen liceat vestimenta necessaria, vel Instrumenta, quibus debitor pro victu quotidiano sibi, ac Familiæ quærendo indigeat, in Executionem trahi, super reliqua vero Suppellectili, ac rebus, quibus debitor ad professionem suam exercendam opus habeat, vel quarum defectus gravi damno, aut alienatio ighominia eidem cederet,

Executio tum solum permitti potest, si alia omnia solutionis media deficient.

§. 364.

Exequens accepta Sententia se ad Debitorem una cum Actore vel ejusdem Procuratore, seu Mandatario in Termino pro executione præfixo conferat, eidem apographum Decreti judicialis tradat, et ad executionem modo supra declarato procedat.

§. 365.

Mobilia in executionem sumpta judex exequens partis id postulantis periculo tertio, seu sequestro, vel si res sint pretiosæ et facile transferri queant, Judicio finè eo custodienda tradat, ut in casum, quo una, aut altera Pars Subhastationem eorum intra 14. dies petierit, eadem in sua integritate statui valeant, alioquin easdem in aedibus Debitoris apposito ad scrinium, ubi asservantur judiciali sigillo usque prædictos 30. dies præcludi sufficiat.

§. 366.

§. 366.

Si Judex Exequens neque Debitorem, neque alium, qui res exequendas exhibere velit, in loco invenerit, is pro eo, ac necessarium videbitur Fabrum ferarium, una cum excubiis accersere debet, quorum auxilio executio citra dilationem peragenda erit.

§. 367.

Quodsi ille, contra quem executio intentatur, Judici exequenti ex ipsa Sententia in continenti docere queat, errorem in re, aut persona subversari ex eo, quod executio ad aliud Bonum, quam quod per Sententiam adjudicatum est, dirigatur, vel quod is, contra quem executio intentatur, in lite penitus non steterit, nec proinde convictus fuerit, in tali casu Judex exequens quin aliquam adhibeat violentiam, executionem sistat, et nisi fors subversans error ab ipso exequente proveniat, in Relatoriis suis circumstantias executionem impediennes indicet eum in finem, ut in earum veritatem

ex officio inquiratur, et hac cognita, medela ponatur.

§. 368.

Eodem modo si is, contra quem executio intentatur, ejus Uxor, fratres indivisi, Condominus, aut Confocius, vel tertius quisunque prætenderit, Bonum, ad quod executio dirigitur, vel plane non, vel saltem non in totum illius esse, contra quem executio suscipienda est, vel vero, quod talis in Processu non steterit, per Sententiam tamen convictus sit, Judex exequens in priori quidem casu executionem in illa parte, in qua Bonum alterius esse asseritur, in altero autem casu simpliciter sistat, ita tamen, ut Bonum mobile executioni substernendum, aut pro ratione necessitatis ex circumstantiis cognoscendæ etiam immobile interea Sequestro subjiciatur. Adstringet autem illico Judex exequens eum, qui prætensionem ejusce modi moverit, ut scripto, et quidem specificè fundamenta contra executionem facientia, Jusque ipsius prætensum docentia, exhibeat, quæ
dein

dein Testimonialibus Judicis exequentis super tentata, et vel in parte, vel in toto non admiffa executione expediendis, et Judici causæ in prima Instantia transmittendis adnectenda, illique, pro cujus parte executio peragenda fuisset, eum in finem per Judicem causæ communicanda est, ut si quæ opponenda habet, intra 14. dies opponat, tuncque exhibita intra pares Terminos Replica, et Duplica Judex desuper sententiam ferat.

§. 369.

Quod si is, qui executioni obstiterit, vel nullam in specifico, sed genericam tantum rationem, aut specificam quidem, sed non alterutram ex praemissis assignaret, judex causæ erga Relationem exequentis talem qua Refractarium necessariis Remediis ad obedientiam compellet, et potestatis judicialis contemptum pœna 72. florenorum, nec non Refusionis expensarum, ac fructuum eidem irrogata, absque ulteriori Processu vindicabit, quod ipsum etiam tunc obtinet, quando alterutra quidem

e præmissis specifica oppositionis ratio declarata, aut per sententiam Judicis pro non subsistente judicata fuerit.

§. 370.

Peracta Executione Judex exequens Testimoniales desuper more consueto conficiat, Partibusque petentibus extradet, eas attamen Judici etiam causæ referat, quæ ab eodem ad Archivum judiciale reponendæ, et si Partes petierint, iisdem inde quoque per Apographa communicandæ sunt.

§. 371.

In Rebus Mobilibus, quæ in executionem sumuntur, æstimandis, tradendis, vel Auctione publica dividendis, eadem, quæ pro Fundis civilibus præscripta sunt, observari debent; Termini tamen Licitationibus præstituendi solum ad 14. dies singuli porrigantur; Neque Judex obligatus erit, ut pretium a plus offerente positum, quinque minutorum spatio proclamari jubeat, vel licentibus horæ quadrantem pro deliberatione, quemadmodum §§ phis 358. et. 359.

stabi-

stabilitum est, indulgeat, sed si res licitandæ exigui valoris sint, has ultimas duas dilationes prudenti arbitrio restringere poterit.

§. 372.

Si suscepta Executione vel res exequendæ omnino non adsint, vel per exstantes Actoris satisfactioni non satis cautum sit, Exequens attestationem scriptam, quæ de inventis, et in Executionem sumptis rebus fidem faciat, statim edat, atque si Actor postea de defectu rerum executioni substernendarum queratur, Judex Debitori Manifestationem omnium Facultatum, ac Rerum suarum intra triduum sub poena Arresti Juramento mediante præstandam injungat; sin Debitor in triduo non paruerit, Actore denuo instante Arrestum personale debitoris a Judice decernendum, et quemadmodum loci consuetudo postulabit, executioni mandandum est.

§. 373.

Proventus seu Reditus, quibus gaudendi debitor ad dies vitæ Jus habet, pro cautione Actori sufficere censendi sunt, atque adeo debitorem

ab Arresto seu executione personali liberant, siquidem ille satisfactionem ex iis intra triennium obtinere queat, vel eosdem sibi assignari consenserit.

§. 374.

Quoties Executio in salarium officialis, Munus a Principe, Statibus Regni vel Civitate collatum gerentis decreta fuerit, id Superiori, ad quem spectabit, sine mora indicandum est.

§. 375.

Qui ob æs alienum Arrestum subierit, deposito juxta præscriptum Tituli 28. Partis 3 operis Decreti tripartiti juramento, ultra 15. dies detineri nequeat, nisi creditorem falsis prætextibus ad sibi credendum induxerit, vel fraudem quovis modo adhibuerit; quo casu ex officio Judex procedito, et Reo pro circumventionis gravitate poenam irrogato.

§. 376.

Omnia Decreta, vel Mandata, quibus Judex Executionem concedet, vel demandabit, sigillo Officii munita sunt.